

Έλαμπε αχνά το φεγγαράκι —
 ειρήνη όλην, όλη τη φύση ακινητούσε,
 και μέσα από την έρημη την κλίνη
 τ' αηδόνι τα παράπονα αρχινούσε·
 5 τριγύρω γύρω η νυχτική γαλήνη
 τη γλυκύτατη κλάψα ηχολογούσε·
 απάντεχα βαθύς ύπνος με πιάνει,
 κι ομπροστά μου ένας γέροντας μου εφάνη.
 Στο ακρογιάλι αναπαύοτον ο γέρος·
 10 στα παλαιά τα ρούχα τα σχισμένα
 γλυκά γλυκά το φύσημα του αέρος
 τ' αριά μαλλιά του εσκόρπαε τ' ασπρισμένα,
 κι αυτός εις το πολύαστρον του αιθέρος
 τα μάτια εστριφογύριζε σβησμένα·
 15 αγάλι γάλι ασηκώθη από χάμου,
 και ωσάν να 'χε το φως του ήλθε κοντά μου.

—